

Hapšenje optuženog Osmanovića

Sud BiH: Ispovijest žrtve trgovine ljudima

Dnevno zarađivala 100 KM, a optuženi pare trošio u kazinu

Kad ne bi zaradila dovoljno novca, optuženi bi je hvatao za kosu i glavom udarao o zid • Drogirala se u sigurnoj kući

“Pripremali bi nas za prošnju tako što bi nam dali invalidska kolica”, kazala je A. S. (24) u Sudu BiH, u nastavku suđenja Abdiji Osmanoviću (48) iz Živinica, optuženom da ju je više od dvije godine prisiljavao na prosjačenje i zlostavljanje.

Djevojka je ispričala da je desetak godina bila u domu u Mostaru, odakle je sa još nekoliko osoba pobjegla u Sarajevo i tu upoznala Remzu, suprugu Seizahije Osmanovića, brata optuženog Abdije. Dok je u grupi stajala kod Vječne vatre, prišla joj je Remza pitajući je treba li joj šta i predloživši da krene s njom. A. S. se malo nećkala, ali je ipak krenula. Odgovarajući na pitanja tužioca Saše Sarajlića, oštećena je rekla da je potom, u Titovoj ulici u Sarajevu, godinu prosilaza Remzu i Seizahiju, skupa sa njihovom djecom. Prije izlaska na ulicu, stavljali su ih u invalidska kolica, umotavali u zavojke koje su posuli crvenom bojom.

Seizahija i Remza su je jednom odveli u Živinice i dali Abdiji uz riječi: “Zarađivaće i raditi za tebe.

Ona dobro prosi”, nakon čega ju je Abdija, prema njenim riječima, stavio u gepek i odvezao.

Abdija ju je, kako je rekla, tjerao da prosi i ispred tržnog centra Bingo u Živinicama. Rekla je kako je dnevno zarađivala oko 100 maraka, koje je davala Abdiji, koji bi s tim parama išao u kazino.

Oštećena je rekla da ju je optuženi udarao satarom u glavu, šakama, nogama i kablom po cijelom tijelu, i nokte joj čupao pincetom. U Živinicama je, kako je na-

vela, čučala uz bodljikavu ogradu, gdje ju je Abdija tukao. Dva mjeseca kasnije preselili su u Bihac, jer “tamo prošenje ide bolje”. Prosila je ispred Binga, na graničnom prelazu Izačić, te ispred tržnog centra Robot.

“Imala sam potvrdu za pomoć i flaster na oku. Potvrda je bila u plastičnom omotu, a na njoj je bila moja slika i tekst u kojem je pisalo da skupljam pare za operaciju”, sjetila se A. S.

Rekla je da ju je na granični prelaz dovezio Abdija. Dao joj je mobilni telefon na koji ju je zvao, a sa kojeg ona nikog nije smjela zvati. Kad ne bi zaradila dovoljno novca, optuženi ju je tukao, tako što bi je, kako je ispričala, uzeo za kosu i glavom udarao o zid.

Na pitanje Nijaza Đulimana, advokata optuženog, da li je Abdija sa porodicom išao u Njemačku, oštećena je odgovorila potvrdno, ali se nije mogla sjetiti zašto tada nije pobjegla. Advokat je pitao i da li se drogirala u sigurnoj kući u Zenici, što je oštećena potvrdila.

Klečanje na riži

A. S. je ispričala da je u kući u Bihacu spavala u niši na pločicama. Tu ju je Abdija tjerao da jede so ili da kleči na riži. Jednom je zbog toga pobjegla u Sarajevo, ali ju je Abdija pronašao. Nakon toga se plašila ponovo pobjeći. Drugi put je pokušala sakriti pare, ali ih je Abdija našao i zaprijetio da će joj sljedeći put odsjeći dojkju.